

## Arrest

nr. 127 487 van 28 juli 2014  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 januari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 maart 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. SMEETS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 15 oktober 2008 een aanvraag in voor een visum kort verblijf. Deze aanvraag werd hem op 2 december 2008 geweigerd.

1.2. Verzoeker diende op 10 maart 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 28 november 2011 een beslissing waarbij de in punt 1.2. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.4. Op 9 december 2011 werd er ten aanzien van verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) genomen.

1.5. Verzoeker en zijn Belgische partner legden op 14 december 2011 een verklaring van wettelijke samenwoont af te Maasmechelen.

1.6. Verzoeker diende op 4 januari 2012 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met een Belg.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 2 juli 2012 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Het tegen deze beslissing ingestelde beroep tot nietigverklaring werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen (RvV 29 november 2013, nr. 114 716).

1.8. Verzoeker diende op 7 januari 2013 een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in het kader van zijn wettelijk geregistreerd partnerschap met een Belg.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 2 juli 2013 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

1.10. Verzoeker diende op 2 augustus 2013 een derde aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met een Belg.

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 24 januari 2014 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 3 februari 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 02.08.2013 werd ingediend door:*

*Naam: C.(...)*

*Voornaam: G.(...)*

*Nationaliteit: Turkse*

*Geboortedatum: (...)*

*Geboorteplaats: (...)*

*Identificatienummer in het Rijksregister: (...)*

*Verblijvende te: (...)*

*Om de volgende reden geweigerd:*

*Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.*

*Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:*

*(...)*

*2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet aanmerking genomen;*

*3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt'.*

*Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:*

-loonfiches voor juli 2013 (...)

-schrijven van het OCMW (...) dd. 19.07.2013 waaruit blijkt dat de tewerkstelling in het kader van artikel 60 van de organieke wet van de O.C.M.W.-reglementering van 8 juli 1976 werd stopgezet aangezien de referentiepersoon werd stopgezet met ingang van 01.08.2013

-rekeninguittreksels waaruit blijkt dat de referentiepersoon in de periode augustus - september 2013 een werkloosheidsuitkering ontving

-inschrijvingsbewijs VDAB; inschrijvingsbewijs interim; bewijzen sollicitaties augustus - oktober 2013. Echter, een loutere inschrijving als werkzoekende en enkele sollicitaties in een periode van drie maanden tonen onvoldoende aan dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk.

Gezien de referentiepersoon niet afdoende bewijst dat zij heden actief op zoek is naar werk, kan de voorgelegde werkloosheidsuitkering niet in aanmerking genomen worden in de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Tevens legt betrokkene volgende documenten voor mbt zijn persoonlijke tewerkstelling:

-loonfiches april - oktober 2013 (tewerkstelling in de fruitpluk bij dhr. R.(...)) waaruit blijkt dat betrokkene in deze periode uit deze tewerkstelling een gemiddeld maandelijks inkomen had €286,22

-arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur dd. 31.07.2013 (tewerkstelling bij bvba M.(...) B.(...)) voor deeltijdse tewerkstelling (20u/38u); bijbehorende loonfiches voor augustus - oktober 2013. Echter, uit bijkomende gegevens van het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat hij niet langer tewerkgesteld is bij deze werkgever. Er kan met deze gegevens dan ook geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Uit de voorgelegde documenten blijkt dat de bestaansmiddelen van betrokkene ruim ontoereikend zijn.

Bijgevolg lopen zowel betrokkene als de referentiepersoon het risico ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan boven vernoemde vereiste van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af."

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de "ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: materiële motiveringsplicht, zorgvuldigheidsbeginsel én vertrouwensbeginsel."

In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt daarbij het volgende:

*"Doordat de bestreden beslissing het verblijfsrecht van verzoeker weigert op grond van de stelling dat de referentiepersoon in de periode van 01/08/13 tot oktober 2013, als werkeloze onvoldoende actief op zoek is naar werk zodat met haar werkloosheidsuitkering geen rekening mag worden gehouden voor de berekening van de bestaansmiddelen.*

*Terwijl de overheid gelet op het gegeven dat de referentiepersoon na een tewerkstelling van twee jaar recent (01/08/13) werkeloos werd en zij via haar raadsman uitdrukkelijk had aangeboden om bijkomende informatie en stukken bij te brengen (stuk 6), zelf inspanningen had moeten doen om bijkomende informatie te verzamelen alvorens een beslissing te nemen.*

*Gelet op de relatief korte periode die er versterken is tussen de aanvang van de werkeloosheid en de beoordeling van het dossier (oktober 2013) had de overheid bijkomende informatie moeten opvragen bij verzoeker zelf.*

*Dat de overheid bij het nemen van een beslissing zorgvuldig tewerk moet gaan door eerst te onderzoeken, controleren en dan pas een besluit te nemen. Dat verzoeker er bovendien rechtmatig op mocht vertrouwen dat de overheid zorgvuldig tewerk zou gaan.*

*De overheid heeft niet de nodige controle gedaan om na te gaan of de referentiepersoon effectief actief naar werk zocht, dan wel welke de reden van het niet vinden van werk was, zo niet was onmiddellijk duidelijk geworden dat er een medische reden was waarom mevrouw C.(...) niet onmiddellijk terug aan het werk kon.*

*Er is verzoeker nooit om verduidelijking of bijkomende stukken gevraagd.*

*De overheid is bij de beoordeling niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, waardoor er geen correcte beoordeling kon gebeuren en zij derhalve onredelijk tot haar besluit is gekomen.*

*Verzoeker is derhalve van mening dat er een schending van de materiële motiveringsplicht is.*

(zie bv. R.v.St. nr. 101.624, 7 december 2001; RvV nr. 24.481, 13 maart 2009; RvV nr. 10.209, 21 april 2008)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenbevinding.

Bij het nemen van een beslissing moet het bestuur zich steunen op alle gegevens van het dossier. Het bestuur heeft onder andere geen rekening gehouden met het feit dat mevrouw C.(...) inmiddels arbeidsongeschikt werd verklaard.

De bestreden beslissing is kennelijk onredelijk en getuigt van een onzorgvuldig optreden van het bestuur.

Verzoeker is dan ook van mening dat de zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden.

(RvSt nr. 154.954, 14 feb. 2006; Rvst. 167.411, 2 feb. 2007; RvV nr. 15.642, 1 sept. 2008).

(...)

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat verzoeker niet voldoet aan de vereisten van 40ter van de wet van 15.12.1980 dat stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt'

Terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken de bestaansmiddelen van de referentiepersoon niet op de juiste wijze heeft in aanmerking genomen.

Dat de referentiepersoon, met name mevrouw C.(...) inderdaad twee jaar met toepassing van artikel 60 van de organieke wet van de O.C.M.W.-reglementering van 8 juli 1976 door het OCMW van (...) werd tewerkgesteld als poetsvrouw. Dat deze tewerkstelling per 01/08/2013 eindigde waarna zij recht had op een werkeloosheidsuitkering. Dat mevrouw C.(...) bij haar zoektocht naar een nieuwe tewerkstelling te kampen had met ernstige medische problemen waardoor zij er niet in slaagde om terug in de sector van de schoonmaak aan de slag te gaan.

Dat zij omwille van de medische problemen ook per 01/10/2013 arbeidsongeschikt werd bevonden, reden waarom zij thans primaire arbeidsongeschiktheidsuitkeringen ontvangt ten bedrage van 47,38 € bruto per dag.

Dat deze uitkeringen, in tegenstelling tot de werkeloosheidsuitkeringen, wel in aanmerking moeten worden genomen voor de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Dat mevrouw C.(...) naast haar uitkering wegens arbeidsongeschiktheid van 1150,00 € maandelijks nog 167,60 € kinderbijslag, meer 112,23 € onderhoudsgeld ontvangt voor een uit een vroegere relatie geboren kind, A.(...) K.(...).

Dat haar inkomen derhalve 1430,00 € per maand bedraagt.

Verzoeker zelf heeft ook steeds gewerkt zoals uit het administratief dossier blijkt. Bij gebreke aan arbeidsvergunning kan hij thans niet meer bij de bakker waar hij voordien deeltijds was tewerkgesteld werken. De werkgever is evenwel bereid hem terug in dienst te nemen indien hij hiervoor toelating krijgt.

Dat derhalve wel voldaan is aan de voorwaarden inzake bestaansmiddelen in hoofde van de referentiepersoon

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken minstens had kunnen ingaan op het door de voormalige raadsman van verzoeker geformuleerde aanbod om bijkomende inlichtingen en stukken omtrent de bestaansmiddelen van verzoeker en zijn partner over te maken zodat de aanvraag meteen op grond van de actuele gegevens had kunnen beoordeeld worden."

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker, naast een kopie van zijn paspoort (verzoekschrift, bijlage 1), de verklaring van wettelijke samenwoning (verzoekschrift, bijlage 3) en zijn attest van immatriculatie (verzoekschrift, bijlage 4), de volgende bijlagen toe: een schrijven van de gemeente M. van 5 juni 2013 waarin staat dat verzoeker recht heeft op een F-kaart vanaf 8 juli 2013 (verzoekschrift, bijlage 5), een schrijven van de raadsman van verzoeker van 28 oktober 2013 waarin een aantal stukken inzake de aanvraag tot gezinshereniging van verzoeker van 2 augustus 2013 worden overgemaakt (verzoekschrift, bijlage 6), een schrijven van de mutualiteit van niet nader te bepalen datum waarin de uitkering van verzoekers partner wegens arbeidsongeschiktheid sedert 1 oktober 2013 wordt vastgesteld alsook een uitkeringsattest van 4 februari 2014 (verzoekschrift, bijlage 7), twee brieven van dokter J. V. D. van 12 november 2013 en 7 januari 2014 aangaande de medische aandoeningen van verzoekers partner (verzoekschrift, bijlage 8), een aantal rekeninguittreksels op naam van verzoeker zijn partner (verzoekschrift, bijlage 9 en 10), een arbeidsovereenkomst deeltijdse arbeid tussen verzoeker en de bvba M. B. en een aantal bijhorende loonbrieven (verzoekschrift, bijlage 11), een loonfiche op naam van verzoeker bij werkgever R. A. (verzoekschrift, bijlage 12) en een overzicht van de berekening van de huurprijs van verzoekers woonst (verzoekschrift, bijlage 13).

2.2. Wegens hun inhoudelijke verwevenheid worden beide aangevoerde middelen hieronder gezamenlijk behandeld.

2.3. Het eerste middel is niet ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending opwerpt van het vertrouwensbeginsel. Onder “*middel*” dient immers conform vaste rechtspraak van de Raad van State te worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). Verzoeker laat na om uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing het vertrouwensbeginsel zou schenden.

2.4. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.5. Zowel bij de beoordeling van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.6. De bestreden beslissing vermeldt het artikel 52, § 4, vijfde lid van het van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als juridische grondslag. Dit artikel luidt als volgt:

*“Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”*

Verder maakt de bestreden beslissing melding van het in casu toepasselijke artikel 40ter van de vreemdelingenwet. De thans relevante bepalingen luiden als volgt:

*“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:*

*– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*

*(...)*

*[Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:*

*– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:*

*1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;*

*2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;*

*3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij [actief werk zoekt];*

*– dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.]*

*(...)*

2.7. Om zijn recht op verblijf van meer dan drie maanden in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap erkend te zien, dient verzoeker aan te tonen dat de Belgische onderdaan-partner over

stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Blijkens het administratief dossier legde verzoeker bij zijn aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) van 2 augustus 2013 een arbeidscontract op zijn naam neer. Verder werd hem bij zijn aanvraag verzocht om *“binnen de drie maanden, dus ten laatste op 02/11/2013 (...) de volgende documenten over te leggen: bestaansmiddelen Belg, bewijzen actief op zoek naar werk Belg, ziektekosten verzekering hele gezin, bewijs van huisvesting”*.

Via een schrijven van zijn raadsman van 28 oktober 2013 maakte verzoeker volgende documenten over:

- een inschrijvingsbewijs als werkzoekende van zijn partner,
- een aantal loonbewijzen van zijn partner,
- een schrijven van het OCMW van de gemeente M. van 19 juli 2013 waarbij de uitbetaling het leefloon op naam van zijn partner wordt stopgezet,
- een kaartje van een interimbureau,
- een aantal bewijzen van sollicitatie van zijn partner,
- een arbeidsovereenkomst deeltijdse arbeid tussen verzoeker en bvba M. B.,
- een aantal loonbewijzen,
- een bewijs van lidmaatschap van de mutualiteit,
- een huurovereenkomst + plaatsbeschrijving.

2.8. In casu weigerde de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag omwille van het feit dat de Belgische partner van verzoeker niet afdoende bewijst dat zij actief op zoek is naar werk waardoor de werkloosheidsuitkering niet in aanmerking kan worden genomen in de beoordeling van de bestaansmiddelen. Tevens is de gemachtigde van de staatssecretaris van mening dat de gegevens die verzoeker voorlegt met betrekking tot zijn persoonlijke tewerkstelling ontoereikend zijn.

2.9. In zijn eerste middel stelt verzoeker dat de gemachtigde van de staatssecretaris *“(...) zelf inspanningen had moeten doen om bijkomende informatie te verzamelen alvorens een beslissing te nemen.”* Verzoeker duidt in zijn eerste middel op het feit dat zijn partner sinds 1 augustus 2013 werkloos is geworden en stelt: *“Gelet op de relatief korte periode die er versterken is tussen de aanvang van de werkloosheid en de beoordeling van het dossier (oktober 2013) had de overheid bijkomende informatie moeten opvragen bij verzoeker zelf. (...) De overheid heeft niet de nodige controle gedaan om na te gaan of de referentiepersoon effectief actief naar werk zocht, dan wel welke de reden van het niet vinden van werk was, zo niet was onmiddellijk duidelijk geworden dat er een medische reden was waarom mevrouw C.(...) niet onmiddellijk terug aan het werk kon.”* Volgens verzoeker is hem nooit om verduidelijking of bijkomende stukken gevraagd. De Raad stipt aan dat de bewijslast met betrekking tot de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon bij verzoeker ligt. In zijn aanvraag van 2 augustus 2013 werd verzoeker immers uitdrukkelijk gevraagd om *“binnen de drie maanden, dus ten laatste op 02/11/2013 (...) de volgende documenten over te leggen: bestaansmiddelen Belg, bewijzen actief op zoek naar werk Belg, ziektekosten verzekering hele gezin, bewijs van huisvesting”*. Met de documenten die verzoeker via het schrijven van zijn raadsman van 28 oktober 2013 overmaakte, werd, zoals duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing, terdege rekening gehouden. Indien verzoeker andere stukken had willen beoordeeld zien, bijvoorbeeld aangaande de arbeidsongeschiktheid van zijn partner, was het aan hem om deze ook over te maken. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk ging door op basis van de neergelegde documenten te besluiten dat de werkloosheidsuitkering niet in aanmerking kon worden genomen omdat *“een loutere inschrijving als werkzoekende en enkele sollicitaties in een periode van drie maanden onvoldoende aan(tonen) dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk”*. Uit de stukken die verzoeker thans aan zijn verzoekschrift toevoegt, blijkt dat de referentiepersoon sedert 1 oktober 2013 arbeidsongeschikt werd bevonden (verzoekschrift, bijlage 7), doch deze informatie werd niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris meegedeeld. Verzoeker kan de verwerende partij dan ook onmogelijk verwijten dat zij geen inspanningen heeft gedaan om bijkomende informatie in te winnen, bijvoorbeeld over de medische redenen die aan de basis lagen van het gebrek aan ‘actuele’ sollicitatie-inspanningen.

2.10. Verzoeker meent in zijn tweede middel dat de gemachtigde van de staatssecretaris de bestaansmiddelen van zijn partner niet op de juiste wijze heeft beoordeeld. Verzoeker wijst op de werkloosheidsuitkeringen die zijn partner kreeg en dat zij er niet in slaagde terug aan de slag te gaan wegens medische problemen op grond waarvan zij per 1 oktober 2010 arbeidsongeschikt werd bevonden en een uitkering kreeg. Volgens verzoeker dient deze uitkering wel in aanmerking te worden genomen voor een beoordeling van de bestaansmiddelen. Daargelaten de vraag of er, gelet op artikel 40ter, tweede

lid, 2° van de vreemdelingenwet, met een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid rekening moet worden gehouden om de bestaansmiddelen te beoordelen, kan de Raad ook hier niet anders dan vaststellen dat verzoeker heeft nagelaten deze informatie, die hij thans wel toevoegt aan zijn verzoekschrift (verzoekschrift, bijlage 7), ter beoordeling aan de gemachtigde van de staatssecretaris over te maken. Ook blijkt dat de rekeninguittreksels die verzoeker voorlegt als bewijs van het door zijn partner ontvangen kindergeld en de ontvangen onderhoudsuitkering niet in het administratief dossier zijn opgenomen en dus niet werden voorgelegd aan de gemachtigde van de staatssecretaris. Met al deze elementen kon de gemachtigde van de staatssecretaris dus onmogelijk rekening houden, waardoor het middel op dit punt ongegrond overkomt.

2.11. Verzoeker wijst op het feit dat hij zelf gewerkt heeft, maar thans bij gebreke aan arbeidsvergunning niet meer aan de slag is. Verzoeker beweert wel dat zijn werkgever bereid is om hem terug in dienst te nemen indien hij daarvoor de toelating krijgt. Dit is echter een blote bewering die verzoeker nergens met concrete elementen staft en waarmee hij er ook geenszins in slaagt aan te tonen dat voldaan zou zijn aan de voorwaarde van *“stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen”* in hoofde van de Belgische onderdaan. Waar verzoeker opmerkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris *“minstens had kunnen ingaan op het door de voormalige raadsman van verzoeker geformuleerde aanbod om bijkomende inlichtingen en stukken omtrent de bestaansmiddelen van verzoeker en zijn partner over te maken zodat de aanvraag meteen op grond van de actuele gegevens had kunnen beoordeeld worden”*, wijst de Raad er wederom op dat verzoeker steeds de mogelijkheid had om zijn dossier aan te vullen en dat hij hiertoe ook werd opgeroepen in zijn aanvraag van 2 augustus 2013.

2.12. De Raad wijst er nogmaals op dat geen rekening kan worden gehouden met de bijlagen 7-10 en 12-13 die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt. De Raad treedt immers in het voorliggende geschil overeenkomstig artikel 39/2, §2 van de vreemdelingenwet op als annulatierechter en dient de regelmatigheid van een bestuurshandeling te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2982 (c)). Uit het administratief blijkt niet dat deze documenten zijn voorgelegd aan het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris.

2.13. Er werd geen schending aangetoond van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aangetoond dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. De materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel werden niet geschonden.

De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronde middelen die tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

### **Artikel 3**

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN